

מ"ת 29868/06 - מדינת ישראל נגד אנטולי נובקוב

בית משפט השלום באשקלון

19 יוני 2014

מ"ת 14-06-29868 מדינת ישראל נ' נובקוב(עוצר)

29832-06-14

בפני כב' השופט אמיר דהאן
הمحكمة
מדינת ישראל
נגד
אנטולי נובקוב (עוצר)
המשיב

nocchim:

הمحكمة באמצעות ב"כ עו"ד הדס חלפון

המשיב, הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד פאוור

מתורגמנית לשפה הרוסית, הגב' סבינה פדיידה

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בפני בקשה המआימה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

המשיב אנטולי נובקוב ת.ז. 311096929, ליד 1973 מדרות, נעצר ביום 14/6/15 וכותב אישום הוגש נגדו ביום 16/6/14.

כתב האישום:

כתב האישום מיחס למשיב כי איים על שכנו, איוםים יצירתיים וסגוניים כאשר בידו סכין, השכנים לא התייחסו אליו וכאשר באו השוטרים לא נמצא הסכין.

עמוד 1

ראיות לכאורה:

מאמרות שכנים ארנסט יוחננוב, הרצל צ'ילסני ולאוניד זרמבה עולה כי המשיב היה שיכור כלוט, קילל את כולם, צעק עליהם מהחולון, ירד עם סכין גדולה והחל לאיים.

אמרת יוחננוב מתארת כי המשיב נראה "כאלו יש לו חבר דמיוני" ואז באו השוטרים והוא נהיה "ילדי טוב".
גם השכנים האחרים מתארים קללות ארוכות ויצירתיות ללא תקיפה ושכרות עמוקה.

ישנן ראיות לכאורה בעניין החזקת הסכין, אך בעניין האיים יש לראות את הראיות בפרופורציות אותן הכתיב סעיף 34 ט (ב) כאשר אויומים, הינה עבירה הדורשת יסוד נפשי מוגבר של כוונה (סעיף 192 לחוק העונשין) שספק אם אדם שיכור עד כדי כך יכול לגבות אותו.

כך או כך, מן הבדיקה הפורמלית, סייג לאחריות פלילית מצוי בחזקה כי המשיב לא קיים אותו, עד שיירם את נטל ההוכחה המוטל עליו.

אך ניתן להביא בחשבון את מצב השוכרות כאשר מדובר בשוכרות קיצונית ועמוקה העולה על פני חומר הראיות ואיננה נסתרת, כמחלישה את הראיות לכאורה בשאלת הכוונה או בשאלות אחרות של מודעות בהתאם למבחנים אותם קובע סעיף 34 ט' לחוק העונשין.

מסוכנות המשיב:

עיוון בחומר הראיות מראה כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב כפי שהוא נובעת מאיירוע זה הינה מסוכנות הנינתנת לצמצום בחלופה מתאימה, המשיב לא נקט כל צעד אלים ואומנם ישנן ראיות לכאורה כי החזיק בסכין, אך לא כי עשה צעד כלשהו להשתמש בסכין זו והוא שימשה בידו רק להמחשה מסוימת של אויומים.

למשיב עבר פלילי בעבירות של החזקת סמים לשימוש עצמי, התנהגות פרועה במקום ציבוררי (2010) וכן החזקת סמים לשימוש עצמי (2004) ועוד עבירות צבאיות של העדר מן השירות משנות ה- 90.

לא שוכנעתי כי המסוכנות העולה מן המשיב אינה ניתנת לנטרול באמצעות החלופה.

שמעתי את אימו של המשיב ואני סבור כי יש בכוחה כערבה, מצד הפקדה כספית ואייסור על שתית אלכוהול, כדי לצמצם את המסוכנות.

המשיב אדם עובד ובדרך כלל נורמטיבי, לא ריצה מסר בכלא אזרחי זהה לו מעצרו הראשוני.

אשר על כן אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

1. מעצר בית לילי בבית האם ברחוב שד' יונה 6 בשדרות, בכל יום בין השעות 22:00 עד 05:00.

בשלא ימצא המשיב בביתו, ימצא בעבודתו בלבד.

2. ערבות עצמית וערבותצד ג' בסך 10,000 ₪ שתייחסם על ידי האם הגב' נובכו נינה ת.ז. 311096895.

3. הפקדה במזומנים בסך 2,000 ₪. הסכום של 500 ₪ יופקדו היום והוא תנאי לשחרור ונינתן ארכה להפקדת היתרה עד ליום 25/6/14.

4. הרחקה ואיסור יצירת קשר בין ישיר ובין עקייף, לרבות קשר טלפוני ואלקטרוני עם המתלוננים בתיק ו/או עם מי מודי התביעה.

טלפונים: 0527826168, 0546450587

מענה בכל עת לטלפונים אלה יהיה תנאי מתנה לשחרור.

לא יעמוד המשיב במאי מתנה לשחרור יעצר עד תום הליכים.

מטרת הערבויות והפקידון להבטיח עמידת המשיב בתנאי השחרור וכן במפורט להלן:

התיצבותו לדינום בביהם"ש.

התיצבותו לריצוי עונש מאסר, ולסיוום ריצוי עונש מאסר המרוצחה בעבודות שירות- אם יוטל בתיק הראשי.

תשלום קנס ו/או פיצוי אם יוטלו בתיק הראשי.

הבטחה מפני ביצוע עבירות נוספות.

מוסבר למשיבים ולערביים כי כל הפרה של תנאי השחרור תקיים עליה ללא צורך בקיום דין, וכן עליה לחייבת הערבויות.

מנתב את התקף לכוב' השופטת רוביין לביא, בבית משפט השלום בקרית גת, לקביעה על פי יומנה.

עמוד 3

ניתנה והודעה היום כ"א סיון תשע"ד, 19/06/2014 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן, שופט